

Op voettocht in.... Paramaribo

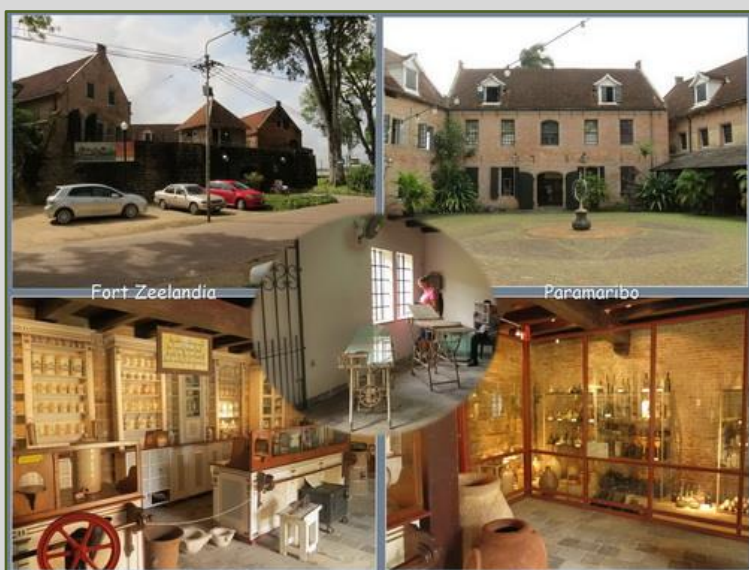
Correspondent te Domburg

As de Zeezwaluw eenmaal aan de ankerboei in Domburg ligt, is het voor de bemanning een fluitje van een cent om met de bus naar Paramaribo te gaan. Om 9 uur rijdt de staatsbus langs het centrale pleintje en stappen ze in.

Gelukkig is er achter in de bus nog plek bij het open raam voor wat frisse lucht. De stoelen zijn wat krap bemeten, maar ach er passen veel makke schapen in een hok! Ze zijn wel de enige buitenlanders die van dit openbaar vervoer gebruik maken. Al hobbelen en stuiterend komt het busje na een uurtje aan in hartje Paramaribo, vlak bij Fort Zeelandia waar de expeditie vandaag heengaat.

Dit Fort heeft in het verre verleden, toen Suriname nog een tropisch stukje Nederland was maar ook sinds de onafhankelijkheid in 1974, veel meegemaakt. Het heeft vanaf 1613 mogelijk gediend als het eerste Nederlandse magazijn of handelspost, die omringd was door palissaden als bescherming tegen de lokale bevolking, de indianen. Daarna kwamen de Fransen in 1644, maar die waren zo weer weg door malaria aanvallen en indianen. Wel bouwden ze een "versterkt" houten huis.

In 1650 zeilden de Engelsen onder leiding van gouverneur Francis Willoughby de rivier op en stuitten op de Franse nederzetting. Op dezelfde plek bouwden de Engelsen een stenen fort, Fort Willoughby, met een gracht rondom.

In 1666 tijdens de Tweede Engelse oorlog ging het Fort weer over in Nederlandse handen. Bij de Vrede van Breda werd het uiteindelijk officieel aan de Nederlanden toegewezen en

omgedoopt tot Fort Zeelandia. Vanaf 1872 tot 1967 heeft het fort als gevangenis dienstgedaan.

Echter, de geschiedenis van Suriname en haar diverse bevolkingsgroepen wordt goed in beeld gebracht en uitgelegd. Van de negers in slavernij, weggelopen slaven en hun huidige afstammelingen de Marrons, de Javaanse bevolking die als contractarbeider ingehuurd werd evenals de Chinezen, Hindoestanen, Joden, Nederlanders en uiteraard alle mengelingen in de loop van de eeuwen. Momenteel komen veel Brazilianen naar Suriname. De bemanning heeft het bezoek aan Fort Zeelandia ondervonden als een leerzame les in Surinaamse geschiedenis.

Na een grote renovatie werd in 1972 het Fort als museum opgeleverd. Echter tijdens de militaire overheersing moest het museum in 1982 weer ergens anders onderdak zoeken.

De treurige rol van Fort Zeelandia op 8 december 1982, is alom bekend. 15 tegenstanders van de regering, verdacht van samenzwering tegen het militaire gezag, werden gemarteld en doodgeschoten. Gelukkig werd het Fort in 1995 na een grondige renovatie weer als museum geopend. Omdat het Fort niet zo erg groot is, rouleren de tentoonstellingen regelmatig.

Het Fort als gebouw is uitstekend gerestaureerd en de locatie aan de Suriname rivier is excellent. Op de begane grond is een apotheek uitstalling die ook een aantal "bedden" cq operatietafels en rolstoelen uit de oudheid herbergt, erg leuk om te zien.

Drs. R.R Venetiaan, de toenmalige President van de Republiek Suriname heeft op 8 december 2009 op Bastion Veere van Fort Zeelandia en plaquette onthuld als eerbetoon aan de 15 zonen van Suriname die op 8 december 1982 zonder vorm van proces, op die plaats door het militaire regiem zijn doodgeschoten. Vanaf Bastion Veere zijn ook mooie doorkijkjes naar het centrale plein met de zonnewijzer, de gerestaureerde officiers verblijven net buiten de muren en een schitterend uitzicht over de Suriname rivier.

—/—